

● ندا احمدلو
● تصویرگر: سحر صدارت

خانه‌ی ماهی‌ها

بچه‌ها در ساحل بازی می‌کردند. ناگهان الناز
دوید سمت خانم معلّم و با گریه گفت:
«یک ماهی کوچولو کنار آب افتاده
و تکان نمی‌خورد. یک کیسه دور
سرش پیچیده شده است.»

بچه‌ها کنار ماهی کوچولو رفتند.
همه ناراحت شدند.
خانم معلّم گفت: «زباله‌ها
برای موجودات دریایی
خطرناک هستند.
همین پلاستیک‌های
ساندویچ یا بستنی که
دست شما هستند،
ممکن است دور سر
جانوران دریایی بپیچند و
آنها را خفه کنند.»

معلم گفت: «خوب دقت کنید. زباله‌های تیز هم برای موجودات دریایی خطرناک هستند. مثلاً ممکن است ماهی‌ها یا لاک‌پشت‌ها، تگه‌های تیز زباله‌ها را بخورند. یا بدنشان بریده شود.»

خانم معلم گفت: «هیچ وقت صدف‌ها را از کنار ساحل برندارید. صدف‌ها خانه‌های حشرات دریایی هستند. اگر صدف‌ها نباشند، حشرات دریایی از گرمای آفتاب می‌میرند. وقتی حشرات دریایی بمیرند، ماهی‌ها هم دیگر غذای کافی ندارند.»

خانم معلم با مهربانی به بچه‌ها یاد داد اگر می‌خواهید مراقب دریا و ماهی‌ها باشید، هیچ‌وقت اجازه ندهید کسی در ساحل زباله بریزد.

الناز با خوش حالی گفت: «خانم اجازه! من همیشه با کمک پدر و مادرم زباله‌های کنار دریا را جمع می‌کنم.»
خانم معلم خیلی از این کار خوشش آمد و او را تشویق کرد.